کرشده گز گچلدکی بردر • کفیته شرط وفا ترک سر نبود حافظ • وفا شرطلک
اولمایی باشس ترک ایتمک درای حافظ • برو اگر زتو کاری این قدر نمی آید •
یعنی اگر سندن بو قدر ایش کلمیه مراد ترک سر در و کلایسک عشقی ترک ایله
دیکور ولہ ایضا ز دل بتر آمدم و کار بر نمی آید • دلدن چقدم مراد حاصل
اولماز • ز خود برون شدم و یار در نمی آید • کندمدن چقدم و یار ایچرو کلمز • درین
خیال بسر شد زمان عمر و هنوز • بو خیال ایله عمر زمانی باشه کلدی و هنوز • بلای
زلف درازش بسر نمی آید • انک دراز زلفنک بلاسی باشه کلمز مراد اسرار
الهیه بی نهایت ایدوکن اشعار در • بستم حکایت دل خسته با نسیم سحر • نسیم
سحر ایله بنم چوق کوکل حکایتی وار در • ولی بنخت من اندر شب سحر نمی آید • اما
بوکیجه بنم طالعمه سحر کلمز • همیشه آه سحرگاه من خطا شدی • دایما بنم سحرگاه
آهم خطا اولور ایدی • کنون چه شد که یکی کارگر نمی آید • شمدی نولدی که بری
اثر ایدجی کلمز یعنی اثری ظاهر اولماز • فدای دوست نکردیم عمر و مال دریغ • دوسته
عمر و مالی فدا ایلمدک حیف دوستدن مراد باری تعالی در • که کار عشق ز ما این
قدر نمی آید • که بزدن عشق ایشی بو قدر کلمز • ز بس که شد دل حافظ رمیده
از همه کس • حافظک کوکلی دوکلی کمسه دن زیاده که نفرت ایتمش اولدی • کنون
ز حلقه زلفش بدر نمی آید • شمدی انک زلفی حلقه سندن طاشره کلمز زلفدن
مراد اسرار الهیه در انکه اولندن ضمیر خدایه راجع در ولہ ایضا خوشش شادی که
مدام از بی نظر نرود • نه لطیف بر کوکل که دایم نظاره دندن کتمیه یعنی نظره تابع
اولوب کوردکی نسنه یه مایل اولمیه • بهر درش که نخواند بی خبر نرود •
هر قپویه که انی اوقومیه لر بی خبر کتمیه مراد کوکل آرزوسی ایله هر قپویه واروب
احتیاج عرض ایتمیه دیکور • طمع در آن لب شیرین نکردنم اولیست • اول

به طمع الملک باکه اولماز • ولی چگونه مگس از پی شکر نرود • اما مکس شکر
اردیجه رو نمدن نه وجهله کتمیه • تو از مکارم اخلاق عالمی دگری • سن ایو
خویلردن بر غیری عالم سن یعنی اول قدر اخلاق حمیده یه مالک سن که کویا
بو عالمدن دکلسن • وفا و عهد من از خاطرت بدر نرود • بنم وفا و عهدم سنک
خاطرکدن طاشره کتمز • سواد دیده غمدیده ام باشک مشوی • بنم غمکم
کورمش کوزمک سوادنی کوز یاشی ایله یومه • که نقش خال توام هرگز از نظر
نرود • که سنک خالک نقشی هرگز نظردن کتمیه مراد خالدن سواد دیده لی
خال تشبیه ایتمیش در اما حاصل معنی بنی چوق اغلتمه ایله کوزیمی کور ایلمه که
سنک جمالک مشاهده سندن محروم قالمیم دیکور • سیاه نامه تر از خود کسی
نمی بینم • کندمدن کناهکارک بر کمسه کورمزم • چگونه چون قلمم دود
دل بسر نرود • کوکلم توتنی قلم کبی نیچه باشه کیتمه یعنی نیچون آه ایتمیم •
دلا مباش چنین هرزه کرد و هرجایی • ای کوکل بویله عبث کزیجی
و هر جایی اولمه • که هیچ کار ز پیشت بدین هنر نرود • زیرا بو هنر ایله
سنک الکدن هیچ کار حاصل اولماز • شکوه بدست آورای بی
ثبات • که بر سنک کردان نرود بدت • بتاج هدهدم از ره مبر که باز
سپید • بده تاجی ایله بنی یولدن التمه یعنی الدانمه زیرا اق طوغان • چو باشه
در پی هر صید مختصر نرود • کبر تزن هر حقیر صیدک اردنه کتمز یعنی وصال
جانان ازلدن غیری بر نسنه یه میل و محبتم یوق در زیرا اندن غیری هر نه که
وار در شمدی حقیر در که معدوم مشابه سند در • ز من چو باد صبا بوی خود
دریغ مدار • باد صبا کبی کندو بویکی بندن دریغ طوتمه • چرا که بی سر زلف
توام بسر نرود • نیچون زیرا سنک سر زلفک سز بنم باشم کتمز مرادجان

شیرین